

Tillaga til þingsályktunar um byggingu hátæknisorpbrengslustöðvar.

Flm.: Bergþór Ólason, Sigmundur Davíð Gunnlaugsson.

Alþingi ályktar að fela umhverfis-, orku- og loftslagsráðherra að kanna hagkvæmni og möguleika þess að reisa hátæknisorpbrengslustöð sem meðhöndli mestalt eða allt sorp sem ekki er unnt að endurvinna hér á landi. Ráðherra kynni Alþingi niðurstöður könnunarinnar fyrir 1. janúar 2023.

Greinargerð.

Þingsályktunartillaga þessi er flutt í fimmta sinn en var síðast lögð fram á 152. löggjafarþingi (197. mál) af Bergþóri Ólasyni og er tillagan nú lögð fram óbreytt frá fyrra þingi.

Hér á landi hefur magn úrgangs að mestu farið vaxandi síðustu ár. Árið 2016 nam magn úrgangs sem féll til yfir milljón tonna og náði magnið sögulegu hámarki árið 2017 þegar það var 1,4 milljónir tonna. Árið 2018 félldi aftur á móti til 100.000 tonnum minna af úrgangi en árið á undan. Í árskýrslu Umhverfisstofnunar árið 2019 kemur fram að árið 2018 hafi fallið til um 712 kg af heimilisúrgangi á hvern íbúa á Íslandi sem sé mjög mikið miðað við meðaltal innan Evrópusambandsins. Hafa þarf þó í huga að heimilisúrgangur er ekki aðeins upprunninn á heimilum heldur fellur sams konar úrgangur til hjá fyrirtækjum, t.d. hótelum og mötneytum.

Hluti úrgangssins fer til endurvinnslu en það sem eftir stendur er að mestu urðað á urðunarstöðum víðs vegar um landið, m.a. í Álfnesi, í Fíflholti á Mýrum og við Blönduós, ásamt öðrum úrgangi. Sorpa Álfnesi hefur starfsleyfi til að taka á móti og urða allt að 120 þúsund tonn af úrgangi á ári. Árið 2018 voru urðuð 141.358 tonn í Álfnesi og 132.609 tonn árið 2017. Sorpurðun Vesturlands hefur heimild fyrir urðun úrgangsefna í Fíflholti á Mýrum, allt að 15.000 tonnum á ári. Árið 2018 voru urðuð 15.457 tonn af úrgangi þar. Norðurá hefur heimild til að urða allt að 21.000 tonn við Stekkjarvík í landi Sölvabakka við Blönduósbæ. Árið 2018 voru urðuð þar 21.745 tonn en árið 2017 20.523 tonn.

Urðun úrgangs getur valdið grunnvatnsmengun um langa framtíð sé ekki rétt staðið að málum. Síðustu ár hefur heimilisúrgangur ekki verið fluttur frá Íslandi til brennslu í öðrum ríkjum en spilliefni, t.d. olíuúrgangur, hafa verið send til annarra ríkja til endurnýtingar, t.d. til notkunar sem eldsneyti eða á annan hátt til orkuframleiðslu. Nýlega hafa því komið upp hugmyndir um að sigla með sorp til Svíþjóðar og fleiri landa til brennslu í svokölluðum hátaeknisorpbrengslustöðvum.

Sorpbrennslustöðvar eru útbúnar sérstökum tækni- og hreinsibúnaði til að brenna úrgang og hægt er að nýta varmann sem myndast við brennsluna. Árið 2016 voru starfræktar 2.200 svokallaðar WTE (e. waste-to-energy) sorpbrennslustöðvar í heiminum. Allmargar þessara sorpbrennslustöðva eru í Evrópu. Á Íslandi er ein sorpeyðingarstöð sem hefur leyfi til sorpbrennslu, en það er móttöku-, flokkunar- og brennslustöðin Kalka, sem er í eigu sveitarfélaganna á Suðurnesjum. Stöðin getur brent allt að 12.300 tonnum á ári og er útbúin hreins-

unarbúnaði sem heldur mengun í lágmarki. Í stöðinni er nú mestöllu sjúkrahússorpi á landinu brennt auchluta af þeim spilliefnaúrgangi sem til fellur. Unnt er að framleiða orku úr sorpinu, en rafmagnsframleiðsla hefur legið niðri um árabil. Afgangsvarmaorkan er nýtt að hluta til að hita upp hús og plón Kölku.

Evrópusambandið stefnir að því að einungis 10% af öllum úrgangi sem til fellur árið 2035 verði urðuð og tekin hefur verið upp sú stefna í mörgum löndum Evrópu að brenna fremur sorpi en að urða það.

Samkvæmt landsáætlun um meðhöndlun úrgangs fyrir tímabilið 2013–2024 er stefnt að því að bæta nýtingu úrgangs og draga verulega úr urðun. Þar kemur m.a. fram að urðun er algengasta förgunarleið úrgangs hér á landi en urðunarstöðum hefur þó fækkað töluvert á síðustu árum, m.a. vegna hertra krafna um mengunarvarnir.

Ljóst er að með vaxandi kröfum í umhverfismálum verða þjóðir heims hver fyrir sig að sjá um að eyða því sorpi sem til fellur hjá þeim með umhverfisvænum og hagkvæmum hætti. Því er tímabært að Íslendingar komi á fót eigin hátæknisorpbrennslustöð sem byggð yrði samkvæmt ýtratu kröfum um mengunarvarnir.

Hátæknisorpbrennslustöðvum fylgja fjölmargir kostir. Með því að brenna sorpi í hátæknibrennslustöð er sorpinu breytt í nýtanlega orku, raforku og hitaorku. Þá valda nýjustu hátæknisorpbrennslustöðvarnar tiltölulega lítilloftmengun, langt innan þeirra marka sem leyfileg eru. Minna land fer til spillis og grunnvatn mengast síður.

Sem dæmi má nefna nýlega hátæknisorpbrennslustöð á Amager í Kaupmannahöfn, en stöðin var tekin í notkun um mitt ár 2017. Það ár var tæplega 242.000 tonnum af sorpi brennt í stöðinni. Gert er ráð fyrir að stöðin meðhöndli um 400.000 tonn af úrgangi árlega sem komi frá um 600.000 íbúum og um 46.000 fyrirtækjum. Úr úrganginum er unnið rafmagn og hiti til um 150.000 heimila. Árið 2018 var 443.000 tonnum af sorpi brennt í stöðinni. Framleiddar voru 1.090.000 megavattstundir af hita en 169.000 megavattstundir af rafmagni. Í brennslunni eru tveir ofnar sem brenna hvor um sig 25–35 tonnum af sorpi á 1,5–2 klukkustundum. Hitinn við brennsluna er yfir 1000 °C sem dregur úr mengun, þar sem færri mengandi efni losna við brennsluna. Til marks um hversu mengunarlítill stöðin á Amager er hafa útveggir brennslunnar verið útbúnir sem klifurveggir og af þakinu liggja skíðabrekkur.

Á 150. löggjafarþingi sendi umhverfis- og samgöngunefnd málid til umsagnar og í umsögn sem barst nefndinni kom fram að gert væri ráð fyrir að árið 2035 þurfi að farga um 140 milljónum tonna á ári af úrgangi innan Evrópusambandsins þrátt fyrir að öllum áætlunum þess um hringrásarhagkerfi væri náð, endurvinnsla hefði náð nýjum hæðum og urðun sorps væri undir 10%. Séu sömu forsendur yfirlægar á Ísland má gera ráð fyrir að hér á landi verði magnið um 100.000 tonn á ári og þar af um 50–70 þúsund tonn af úrgangi á ári frá höfuðborgarsvæðinu. Byggingarkostnaður fyrir hátæknisorpbrennslustöð kynni að vera á bilinu 18–22 milljarðar kr. og gæti slík stöð ekki keppt við orkuverð frá vatnsafls- eða jarðvarmavirkjunum. Þó mætti líta svo á að fresta mætti öðrum virkjunarkostum um einhvern tíma.

Mikilvægt er að Íslendingar stígi skref í þá átt að endurvinna sem mest af því sorpi sem hér fellur til og eyða því sem eftir stendur með þeim hætti sem frekast er fallinn til að vernda náttúru og umhverfi. Pannig verði stuðlað að verndun náttúrunnar fyrir nálfandi og komandi kynslóðir og sýnt í verki að Íslendingar taki ábyrgð á að farga eigin sorpi með eins lítilli mengun fyrir umhverfið og nokkur kostur er.

Í ljósi alls framangreinds er lagt til að ráðherra verði falið að kanna möguleika þess að reisa hátæknisorpbrennslustöð. Slík stöð gæti meðhöndlað brennanlegt sorp frá landinu öllu. Eftir atvikum skuli athugað að bera kosti þess að reisa hátæknisorpbrennslustöð saman við aðra möguleika á úrvinnslu sorps. Í könnuninni yrði lagt mat á hvaða aðili (ríki, sveitar-

félögin eða aðrir aðilar) stæði að byggingu og rekstri slíkrar stöðvar, hversu stór hún þyrfti að vera og hvar hagkvæmt væri að reisa hana, m.a. með hliðsjón af flutningi sorps milli landshluta. Mikilvægt er í upphafi að kanna samstarfsvilja allra sveitarfélaga til verkefnisins, en sveitarfélög ákveða fyrirkomulag söfnunar heimilis- og rekstrarúrgangs og meðhöndlun úrgangssins. Jafnframt þarf að kanna hvaða verð væri unnt að bjóða fyrir förgun úrgangs og hvort og hversu hátt gjald sveitarfélögin væru tilbúin til að greiða. Þannig yrðu kannaðir kostir og gallar við byggingu og rekstur slíkrar stöðvar með tilliti til förgunarkosta sem nú eru nýttir og ráðgert er að nýta. Jafnframt yrði könnuð raforku- og varmaframleiðsla sem slík stöð gæti skilað og selt frá sér. Gert er ráð fyrir að ráðherra kynni Alþingi niðurstöður könnunarinnar fyrir 1. janúar 2023.